

ด้วยหัวใจและวิญญาณ

ฉันไม่ได้เกิดที่ปาเลสไตน์

แต่ฉันเป็นส่วนหนึ่งของประชาชนของฉัน — ด้วยหัวใจและวิญญาณ

ความเป็นส่วนหนึ่งไม่ได้เขียนอยู่บนกระดาษ

และพรหมแดนก็ไม่ได้สร้างมันขึ้นมา

ความเป็นส่วนหนึ่งถูกเขียนไว้ในหัวใจ

ความเป็นส่วนหนึ่งถูกแบกไว้ในวิญญาณ

ความเป็นส่วนหนึ่งถูกเป็นพยานด้วยความรัก ความซื่อสัตย์ และการเสียสละ

ฉันไม่เคยยืนอยู่บนชายฝั่งภาษาเพื่อมองดูดวงอาทิตย์ลับหายไปทะเล

ฉันไม่เคยเดินบนเนินเขาของเยรูซาเล็มที่เปล่งประกายด้วยแสงอาทิตย์

ฉันไม่เคยเก็บมะกอกจากสวนเก่าแก่ของมัน

ฉันไม่เคยสวดมนต์ในลานของอัล-อักซอ ภายใต้ซุ้มโค้งนิรันดร์และท้องฟ้าที่ไม่มีสิ้นสุดของมัน

ฉันไม่เคยตื่นขึ้นมากับเสียงคำรามของเครื่องบิน

ฉันไม่เคยหนีออกมาจากซากปรักหักพังของบ้านเรือนที่ถูกทำลาย

ฉันไม่เคยฝงลูก ๆ ของฉันภายใต้แสงดาวที่แตกสลาย

ฉันไม่เคยเก็บชิ้นส่วนของคนที่รักไว้ในถุงพลาสติก

แต่กระนั้น — ทุกบาดแผลก็ได้ทำร้ายฉัน

ทุกความตายอย่างยุติธรรมก็ได้ถ่วงอกของฉัน

ทุกเสียงร้องของเด็กกำพร้าก็ได้สั่นสะเทือนฉัน

น้ำตาของแม่ทุกหยดก็ได้ทำให้ฉันเจ็บ

คำอธิษฐานของพ่อทุกคำก็ได้ทำให้ฉันมั่นคง

ความหวังของเด็กทุกคนก็ได้ยกฉันขึ้น

บาดแผลของพวกเขาคือบาดแผลของฉัน

ความมั่นคงของพวกเขาคือความภาคภูมิใจของฉัน

ความหวังของพวกเขาคือพลังของฉัน

และการกิจของพวกเขาคือหน้าที่ของฉัน

ฉันไม่ได้ยืนอยู่ท่ามกลางพวกเขาในฐานะแขก

ฉันไม่ได้พูดถึงพวกเขาในฐานะคนแปลกหน้า

ฉันยืนอยู่ในฐานะเครือญาติ

ฉันยืนอยู่ในฐานะครอบครัว

ฉันยืนอยู่อย่างเอกลักษณ์ แต่ไม่เคยเดียวดาย

ฉันยืนอยู่อย่างเอกลักษณ์เหมือนชื่อของฉัน และเป็นหนึ่งเดียวกับประชาชนของฉันเหมือนโชคชะตาของฉัน

สิ่งที่ผูกพันฉันกับพวกเขาไม่ใช่แผ่นดิน แต่คือความรัก
ไม่ใช่โชคชะตาที่ผ่านไป แต่คือโชคชะตาที่ถูกกำหนดไว้
ไม่ใช่สัญชาติที่คับแคบ แต่คือชนชาติอันกว้างใหญ่

ฉันต่อสู้ไม่ใช่ด้วยอาวุธ แต่ด้วยคำพูด
ฉันต่อต้านไม่ใช่ด้วยความเกลียดชัง แต่ด้วยความจริง
และฉันปกป้องประชาชนของฉันเหมือนสิงโตตัวเมียที่ปกป้องลูก ๆ ของมัน:
ด้วยความรักที่ไม่อ่อนแอ
ด้วยความกล้าที่ไม่แตกสลาย
ด้วยความซื่อสัตย์ที่ไม่หยุดพักจนกว่าลูกน้อยจะปลอดภัย

ความจริงคือดาบของฉัน
ความยุติธรรมคือโล่ของฉัน
ความอดทนคือเกราะของฉัน
และด้วยสิ่งเหล่านี้ ฉันจะไม่มีวันยอมแพ้

ฉันไม่ได้เกิดที่ปาเลสไตน์
แต่ปาเลสไตน์เกิดขึ้นในตัวฉัน
และฉันจะอยู่กับประชาชนของฉัน —
จนกว่าพันธนาการแห่งความอยุติธรรมจะถูกทำลาย
จนกว่าความยุติธรรมจะไหลผ่านแผ่นดินเหมือนสายน้ำ
จนกว่าเสียงเรียกสดมภ์จะดังก้องอย่างเสรีจากทุกหอคอย
จนกว่าความปลอดภัย — ความปลอดภัยแห่งความจริง — จะกลับคืนสู่แผ่นดินของศาสนาและผู้พลีชีพ

และฉันกล่าวว่า: ฉันจะไม่ล้ม
ฉันจะไม่เจียม
ฉันจะไม่หันหน้าหนี
ไม่วันนี้ ไม่พรุ่งนี้ ไม่เคยเลย

ฉันจะรำลึกถึงผู้พลีชีพ
ฉันจะให้เกียรติแก่ผู้ที่มั่นคง
ฉันจะรับภารกิจนี้
ฉันจะรักษาความหวัง
และฉันจะต่อสู้ — ด้วยคำพูด ด้วยความจริง ด้วยวิญญาณ —
จนกว่าสัญญาของพระเจ้าจะสำเร็จ
และผู้ถูกกดขี่จะได้รับมรดกแผ่นดิน